

Zijt gij tenslotte nu, o mens,

(Melodie: Christ, der du bist der helle Tag)

1. Zijt gij tenslotte nu, o mens,
gestoten op uw laatste grens;
is nu de dag gekomen dan
waarop er niets meer leven kan?

2. Ach lieve mens, wat is geschied
dat gij de aarde niet meer ziet
en slechts uw eigen wegen gaat
gehinderd door geen enkel kwaad?

3. Waarom gelooft gij evengoed
dat alles enkel groeien moet
en slechts bestaat voor u, o mens,
zich dient te richten naar uw wens?

4. Hoe komt het dat uw hoge moed
uw kinderen verblozen doet,
omdat gij weeral oorlog maakt
en hen verwezen achterlaat?

5. Wat maakt toch dat gij ongelijk
de aarde deelt in arm en rijk,
in heerschappij en slavernij,
in hier en daar en zij en wij?

6. De kroon der schepping, dat was gij;
dat was althans dat wat gij zei;
en nu: strandt hier uw levensloop
of is er desondanks nog hoop?

7. Wel, kijk met wat bescheidenheid
opnieuw naar wat gij eigenlijk zijt
en neem bij wat u doet als wens
het beste voor uw medemens.